

[Madsen-Mygdal.]

give vor Tilslutning til den Stilling, Regeringen i denne Sag har indtaget. Regeringen har taget det selvfølgelige Standpunkt, som enhver dansk Regering maatte indtage, og jeg føler mig overbevist om, at hele det danske Folk, saaledes som ogsaa det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen udtalte, billiger, hvad Regeringen i denne Sag har foretaget sig, og med Tillid og Fortrøstning afventer Rettens Afgørelse.

Men kan Regeringen saaledes regne med almindelig Tilslutning til sine Handlinger og sin Indsats i Grønlandsspørgsmaalet, saa kan det neppe siges at være Tilfældet med Hensyn til det Regeringsinitiativ, der er udvist overfor Færøerne. Statsministeren omtalte ikke dette Initiativ i sin Indledningstale, men det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen var inde paa en Omtale deraf, og det er ogsaa gennem Dagspressens Meddelelser blevet bekendt, at Regeringen uden forudgaaende Forhandling med Rigsdagens Partier har udarbejdet og tilsendt Færøernes Lagting et Tilbud om et principielt, vidtgaaende finansielt Selvstyre for Færøerne.

Det henstaar ganske uoplyst, hvad der har bevæget Regeringen til at foretage dette opsigtsvækkende Skridt. Hvis det er Ønsker, der er fremsat af Færøernes Repræsentant i Landstinget, som Regeringen herved har søgt at imødekomme, saa forekommer det mig, at der havde været dobbelt Grund for Regeringen til at raadføre sig ogsaa med andre Repræsentanter for Færøerne og at orientere sig med Hensyn til Rigsdagens Stilling, inden den officielt fremsendte sit Tilbud, et Tilbud, der jo i øvrigt ikke er blevet modtaget med Tilfredshed fra nogen Side. Naar maaske lige undtages den førnævnte færøske Landstingsmand, hvis hidtidige Stilling overfor Danmark er af den Beskaffenhed, at den ikke berettiger til en ganske særlig Hensyntagen, saa er der mig bekendt ikke fra nogen Side fremsat Ønsker om en Nyordning af Færøernes Finansvæsen, i hvert Tilfælde er et saadant Ønske ikke fremsat fra de ansvarlige Forsamlinger, fra Rigsdag eller fra Lagting.

Jeg maa da i Modsætning til det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen mene, at det under disse Forhold sikkert havde været mere velovervejet, om Regeringen havde ventet med at tage Stilling, indtil Spørgsmaalet var rejst ved et saadant Ønskes Fremsættelse. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa denne Sags Enkeltheder, men jeg ønsker blot at sige, at hvad Regeringen her har foretaget sig, helt og holdent maa

være paa dens eget Ansvar, og at den Rigsdag, som Regeringen har fundet det overflødigt forud at føre Forhandlinger med, selvfølgelig ikke er bundet af Regeringens Tilbud, men er stillet fuldstændig frit i saa Henseende.

Det, der i Øjeblikket optager Sindene og giver en Følelse af Utryghed overfor Fremtiden, er hele den Situation, der har udviklet sig indenfor Pengevæsenet efter Guldindløselighedens Ophævelse i England. Den Uro, som derved er fremkaldt, er ikke blevet mindre for vort Lands Vedkommende ved Regeringens Ubeslutsomhed og Vaklen fra et Standpunkt til et andet i den kritiske Uge, som gengik mellem Sterlingens Løsrivelse fra Guldet, der jo fandt Sted ved Parlamentsbeslutning Mandag den 21. September, og den danske Kronens Løsrivelse fra Guldet ved Rigsdagsvedtagelsen Tirsdag den 29. September. I den Uge lod Regeringen forskellige Ministre optræde paa Scenen med Handlinger, der er Udtryk for stik modsatte Opfattelser.

Først er det Justitsministeren, der udsteder Bekendtgørelse om Forbud mod Guldeksport i Henhold til en gammel overgængt Krigslov af 6. August 1914. Det er vistnok juridisk tvivlsomt, hvorvidt denne Lov af 1914 giver Hjemmel til i 1931 at udstede Eksportforbud for Guld. Det maa nemlig erindres, at forinden denne Lov blev vedtaget i 1914, var der allerede den 2. August samme Aar vedtaget en Lov, der ophævede Guldindløseligheden, og Guldet var derefter en Vare som enhver anden, der var underkastet Loven om Justitsministeriets Ret til at udstede Eksportforbud. Men naar Guldindløseligheden er genindført og ikke kan ophæves paa ny uden særlig Lov, saa er Guldet ikke mere en Vare som enhver anden, men saa betyder et Eksportforbud en faktisk Ophævelse af Guldindløseligheden. Saaledes blev denne justitsministerielle Bekendtgørelse da ogsaa straks opfattet, og den havde den selvfølgelige Virkning, at den danske Krone øjeblikkelig paa de udenlandske Børser blev noteret som en Papirkrone og med et Fald, der meget nær svarede til Sterling-Faldet.

Ved Justitsministerens Eksportforbud var Guldindløseligheden reelt ophævet og Kronen forvandlet fra en Guldkrone til en Papirkrone. Kronens Værdiforringelse kunde øjeblikkelig konstateres, og det er betegnende i den Henseende, at den rent formelle Bekræftelse af Guldindløselighedens Ophævelse ved Rigsdagsbeslutningen den 29. September aldeles ikke medførte en Nedsættelse af Kronens Værdi, men tværtimod